

több, nagyobb, fényesebb villám cikázott át a sötétségen, mind nagyobb fényt árasztott az elnyomatás éjszakájába.

A vér és a világozság haláltáncát egy szemvillanásnyi időre Spanyolország, minden szabadságszerető spanyol édesanyjának rémítő sikoltása torpantotta meg: egyik legkedvesebb gyermeke, lelkétől lelkedzett fia, a spanyol nép nagy költője: Federico Garcia Lorca is a halottak közé, a halottak élére került. De csak egy pillanatra szakadt meg a fény sugárzása és a harcos, szabad Spanyolország ettől a percétől fogva még keményebben markolta a puska tusát.

Talán valamelyik nyirkos, homályos pincében, talán egy elhagyott utcán, de legvalószínűbb, hogy a hazafiak vérevel öntözött országúton fúrta át a gyilkos golyó Federico Garcia Lorca szép, okos, gondolkozó fejét.

A falangisták maguk is megrettenetek tettük következményeitől, később »tévedéssel« akarták igazolni bűnüket »véletlen balesetnek« akarták feltüntetni gyilkos tettüket, sőt odáig merészkedtek, hogy 1944-ben kiadták Federico Garcia Lorca verseinek »gyűjteményét«, amelyet azokból a versekből tákoltak össze, amelyek semmiképpen sem adják a nagy spanyol költő-vértanú igazi képét. Ez a kiadvány még a költő meggyilkolásánál is alávalóbb gaztett, ezzel a körettel Federico Garcia Lorca szellemét, igazi énjét, becsületét akarták sírbakaparni, a halott halhatatlant akarták a falangista »költők«, az élve is halottak temetőrákába lökni.

Megölték a testét, el akarták pusztítani forradalmár lelkét is. Kitérőttek azokat a verseit, amelyek a harc és az ellenállás nyelvén beszélnek, el-sikkasztották azokat a költeményeit, amelyek a járomba fogott, földreaposott, de mégis harcos spanyol néphez szólnak. — Hamisítottak, csaltak, hazudtak, a legocsmányabb bűnt követték el, tervszerűen azt domborították ki, ami Garcia költészetében csak forma vagy éppen pillanatnyi tévedés, s elsinkófálták azokat a verseket, amelyek a spanyol nép harcias, meg nem alkuvó lelkének kifejezői voltak.

A spanyol nép azonban ismeri Federico Garcia Lorcát, ismeri verseit, amelyek a foggal-körömmel is a sza-

badságért harcoló nép fájdalomát, küzdelmét, kiontott vérét örököltik meg. A nép ismeri költőjét és azt is tudja, hogy Federico Garcia Lorca a népért halt meg, a nép harcának győzelméért választotta a testi halált a lelki megsemmisülés, az élve eltemetés helyett. Meghalt, mert szerette népét, éppen ezért örökké él.

Federico Garcia Lorca útját azóta már sokan követték. Meghaltak, elesetek, mert azt akarják, hogy népük éljen.

R. N.

JUGOSZLAV NÉPMŰVÉSZETI KIALLÍTÁS NORVÉGIÁBAN

Oslóban, Norvégia fővárosában jól sikerült kiállításon mutatták be a jugoszláv népművészet alkotásait. — A norvég közönségnek alkalma volt gyönyörködni a horvátországi és boszniai parasztasszonyok háziszóttas, gazdagon hímzett ruháiban, a szarajevói tyulimekben, fafaragványokban és más népművészeti remekekben. Különösen nagy érdeklődést és tetszést váltottak ki a filigrán ezüstmunkák.

A kiállítást több mint hetvenezer ember tekintette meg és a kiállítás rendezősege igen sok levelet kapott az ország minden tájáról, a levelek írói azt kérték, hogy a kiállítást Norvégia több városában rendezzék meg, hogy az egész norvég nép gyönyörködhessen a jugoszláv népművészet alkotásaiban.

ÚJ MACEDÓN FILMEK

A Macedón népköztársaság filmgyártó vállalata, a Vardár-film négy riport film felvételeit kezdte meg. A »Vardár folyó völgyében« című film a szocializmus építését mutatja be Macedóniának ebben a részében. A »Lazaropolye« a legjobb termelő parasztszövetkezet fejlődéséről számol be. A macedón gyapottermelők harcát a magasabb terméshozamért a »Pamut« című film tolmácsolja, amelynek felvételeit a Gradosorci községben lévő »Micsurin« szövetkezetben készítik el.

A felsorolt rövid filmeknél kívül megkezdtek egy egész műsört betöltő film felvételeit is. Ennek a címe: »A népi állam öt esztendeje«.